

Ațiune introdusă la 2 mai 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg și alții/Comisia**(Cauza T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Germania), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (reprezentanți: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei din 18 decembrie 2013 prin care pârâta a inițiat procedura oficială de examinare în cauza „Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, ajutor pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile și prelevarea unui EEG redus pentru marii consumatori de energie” (JO C 37/73 din 7 februarie 2014);
- conexarea prezentei proceduri cu cea din acțiune formulată de Germania (21 martie 2014) în vederea anulării deciziei atacate;
cu titlu subsidiar, anexarea la dosar a actelor din procedura inițiată prin acțiunea Republicii Federale Germania;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unui avantaj
 - Reclamantele susțin că regimul special de compensare prevăzut de legea germană privind prioritatea acordată energiilor regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – denumită în continuare „EEG”) nu ar aduce niciun avantaj întreprinderilor cu consum mare de energie din sectorul călirii și al plăcării în general și reclamantelor în special.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv
 - Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu le-ar aduce *a fortiori* niciun avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nerecurgerea la resursele de stat
 - Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar fi un ajutor „acordat de state sau prin intermediul resurselor de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe inexistența unei denaturări a concurenței
 - Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar denatura concurența în cadrul Uniunii Europene.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe inexistența unei afectări a schimburilor comerciale dintre statele membre
 - Reclamantele observă că regimul special de compensare nu ar afecta nici schimburile comerciale dintre statele membre.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca drepturile fundamentale ale reclamantelor
 - Reclamantele susțin că faptul de a califica regimul special de compensare drept ajutor sau de a-l reduce substanțial nu doar ar depăși limitele articolului 107 TFUE, pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit-o în mod clar, ci ar încălca de asemenea cerința fundamentală privind echitatea materială în repartizarea sarcinilor. Înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca așadar drepturile fundamentale ale reclamantelor, inclusiv ale celor pe care le au în temeiul Cartei drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că regimul special de compensare este acoperit de Decizia Comisiei din 22 mai 2002
 - Reclamantele susțin că, în decizia din 22 mai 2002, Comisia a constatat în mod expres că EEG și „regimurile de compensare” aferente nu îndeplinesc criteriile unui ajutor ⁽¹⁾. Această decizie ar viza și regimul special de compensare.
8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o examinare preliminară insuficientă
 - Potrivit reclamantelor, Comisia nu a examinat suficient și, prin urmare, nu a remarcat că regimurile de excepție prevăzute pentru întreprinderile cu consum mare de energie sunt justificate de obiectul, de natura și de structura internă a EEG și nu constituie așadar un avantaj selectiv.
9. Al nouălea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat
 - Reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit în orice caz să le asculte înainte de a adopta o decizie care produce efecte juridice de o asemenea amploare.
10. Al zecelea motiv întemeiat pe o motivare insuficientă
 - În sfârșit, reclamantele susțin că părțile esențiale ale deciziei de inițiere ar fi insuficient motivate.

⁽¹⁾ Scrisoarea Comisiei din 22 mai 2002, C (2002) 1887 fin./Ajutorul de stat NN 27/2000 – Germania.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – egeplast international/Comisia

(Cauza T-291/14)

(2014/C 223/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: egeplast international GmbH (Greven, Germania) (reprezentant: A. Rosenfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 privind ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Lipsa favorizării în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
 - Reclamanta invocă faptul că schema specială de compensare din Legea germană privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien, denumită în continuare „Legea EEG”) nu ar favoriza reclamanta în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, ci numai ar atenua o sarcină grea asupra competitivității reclamantei, care nu ar fi fost impusă decât prin instituirea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile. Această schemă ar compensa parțial un dezavantaj, fără să aducă un avantaj.
2. Lipsa selectivității
 - Reclamanta susține că, nefiind limitată la anumite întreprinderi sau anumite sectoare de producție, schema specială de compensare nu ar fi selectivă. Și în practică, tipurile de utilizatori care au beneficiat de schema de compensare ar fi la fel de diversificate. Schema în cauză s-ar integra fără probleme în Legea EEG din 2012 și ar permite un regim de sarcini inerent sistemului aferent energiei din surse regenerabile.